

OŠ II Murska Sobota

STEZICE

Št.: 69

šol.l.: 2022/23

UVOD

Šolsko glasilo Stezice je v šolskem letu 2022/2023 zaznamovala poezija, s katero so se učenci srečevali pri pouku slovenščine in v okviru tekmovanja v znanju iz slovenščine za Cankarjevo priznanje. V pesmih so se srečavali z različnimi motivi, iskali rime in ugotavljali ritme. Vse to pa jih je navdušilo, da so se v pisanju pesmi preizkusili tudi sami. Nastala so zanimiva literarna dela, za katera verjamemo, da vas bodo navdušila.

V tem šolskem letu pa smo skupaj z učenci in mentorji izvedli tudi zaključno prireditev, ki je nosila prav poseben naslov in sporočilo – Sreča(n)je. Marsikdo je ravno ob tem našel svoj navdih ali dobil idejo, zato smo naše glasilo povezali s krovnim naslovom.

Glagol srečati kakor tudi samostalnik sreča imata več pomenov, zato ju lahko dojemamo širše – spoznati, se veseliti, nekaj pridobiti, biti nečesa deležen, lahko je to zadovoljstvo, naključje, okoliščine, izpolnitev želja ...

Pravijo, da je branje potovanje, ki se nikoli ne konča. Vsaka pesem ali zgodba je drugačna in posebna, pa vendar se vsaka dotakne besedice sreča. In ko se ena pesem ali zgodbica konča, se začne nova – spet in spet, znova in znova. Branje se nikoli ne konča – sama sreča.

Želimo vam prijetno branje.

1. razred

Učenci 1. razredov smo na izbrane besede iskali rime ter likovno ustvarjali. Nekaj smo jih našli, a jih najdete tudi vi? Poskusite.

2. r

Učenci 1. razredov smo na izbrane besede iskali rime ter likovno ustvarjali. Nekaj smo jih našli, a jih najdete tudi vi? Poskusite.

POLOVA

LIMONI

PRINCESA

ZAVESA

LONEC

ZVONEC

BOM BON

VLAK

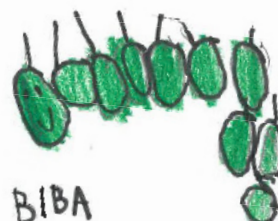

DOM

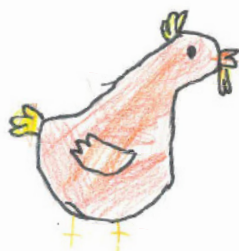

TRAK

RIBA

BIBA

FRAČA

KAČA

ČA

KONEC

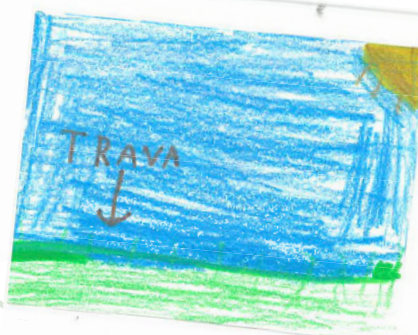
NOGA

ČOBA

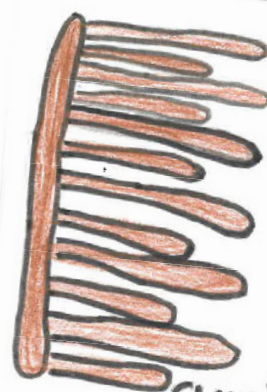
TRAVA

KRAVA

DEŽNIK

GLAVNI

LISICA

NOŠAVICA

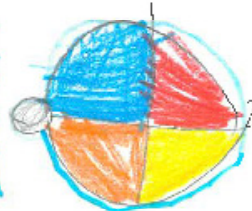
LONEC

HARMONIKA

ZOGA

KONEC

MONIKA

NOGA

Pomladni dan

Drevje cveti,
veter šumi,
krav'ce se pasejo,
okrog njih pa rož'ca cveti.

Vse je lepo,
pikapolonica pa poleti
ter Janku in Metki
na nos prileti.

Janko in Metka
pa se zasmejita
in srečno zaživita
ter srečo okrog delita.

Kaja Šijanec, 3.

Zima

Zima je prima,
zunaj led kima.
Otroci na saneh,
mraz pa v kosteh.

Snežinke padajo z neba,
Otroci veseli so snega.
Kapa, šal in rokavice,
Na saneh pa tople nogavice.

Ko pa jim postane mrzlo,
Se urno v hišo skrijejo.
Sedejo pred toplo peč
In mraza ni več.

Učenci in učenke 2. b razreda

Zajček in korenček

Zajček v svojem logu,
znajde se v brlogu.
Po korenček odhiti,
za drevesom pa lisica preži.

Lisica zajčka najde
in z njim
se v svoji potepuški luknji
znajde.

Lana Zelko in Kaja Vidonja, 3.a

Sonce

Sonce svoje žarke vije,
z njimi nas vse ovije.
Vsak sončen dan
ima svoj plan.

Ko gremo na morje,
vidimo obzorje.
Morje velika modra je vreča
in to taprava je sreča.

*Kaja Vidonja, Tea Kuzmič, Vita Luciana Škraban, Julija Rituper,
Katarina Horvat, Kaja Šijanec, Lana Zelko, Zala Erjavec, 3. a
Kim Lukač, Dematra Sapač, Lučka Škraban,
Inti Kenda, 3. b*

Babica in kravica

Na hribu živi babica,
ki je zvita prababica.
Blizu se pase kravica,
ker pod njo raste sveža travica.

Na drevesu kot ptički sedi tudi mačka,
ki jo hudo boli tačka.
Mačka ptičkov se zboji
in kot obuti maček odbeži.

Zvonec zazvoni
in ptiček odleti.
Z drevesa pade zvonec
in pesmice je konec.

Inti Kenda, 3. b

Včeraj si je ati nadel kravato
in nas peljal na večerjo
kjer smo jedli solato.

Za sladico je bila banana
drugi dan sem bila bolna.
Imela sem visoko vročino
in v ušesih močno bolečino.

Mama me je peljala k zdravniku,
ki me je pregledal kar na hodniku.
Ker sem upoštevala zdravniška navodila
sem se že kmalu s sošolci na igrišču podi-
la.

Kim Lukač 3.b

Devet volkov in kozel

Narobe pravljica

Nekoč je živela volkulja z devetimi volkci. Nekega dne je šla v gozd po gozdne sadeže. Volkcem je naročila, da naj nikogar, razen nje, ne spustijo v hišo. Volkci so vprašali, kako bodo vedeli, če je pred vrati ona ali nevarnost. Rekla je, da če bodo zaslišali hukanje sove, je to ona, če pa ne, je pa to nekaj nevarnega. Ko je volkulja odšla, so se volkci začeli igrati, mama volkulja je pa mirno odšla v gozd po gozdne sadeže.

Njihov pogovor je slišal hudoben in lačen kozel in se odločil, da bo prišel v volčjo hišo in volkce požrl. Nenadoma se je za vrati zaslišalo sovje hukanje. Najmlajši je vprašal: «Kdo je to?» vsi ostali so mu odgovorili, da je to njihova mama. Odprli so vrata, tedaj pa je na njih planil strašen in lačen kozel. Vsi so se poskrili; eden pod mizo, drugi pod klop, četrti pod odejo, peti pod kavč, šesti za vrata, sedmi na balkon, osmi pod posteljo, deveti, najmlajši, pa se je skril v stensko uro. Kozel je našel vse volkce, razen najmlajšega in tudi vse, razen najmlajšega, je požrl.

Ko je požrl vse volkce, je odšel iz hiše in se ulegel pod drevo. Čez nekaj časa, ko je volkulja prišla domov, je zagledala prazno in razdejano hišo. Vprašala je, če je kdo doma. A odgovora ni bilo. Nenadoma pa najmlajši volkec pokliče mamo in mama je tako presrečna, da je vsaj enega od njenih prelepih volkcev slišala, da se zapodi po hiši in jo preišče od strehe do temeljev. In nazadnje ga najde v stenski uri. Vpraša ga, kaj se je zgodilo z ostalimi volkci. Najmlajši ji odgovori, da je prišel zloben kozel in jih požrl. Mama se je odločila, da bosta rešila ostale.

Stekla sta do drevesa, pod katerim je spal kozel in mu razparala trebuh. Ko sta trebuh razparala, je skozenj skočilo osem volkcev. Mama jim je rekla, da naj prinesejo kamenja. Volkci so takoj začeli iskati kamenje. Ko so ga vsi našli polno naročje, jih je mama počasi začela zlagati v kozlov trebuh. Ko so bili vsi kamni varno spravljani v kozlovem trebuhu, je mama volkulja zašila kozlu trebuh. Nato so vsi skupaj stekli hišo in čakali, da se je kozel prebudil.

Ko se je kozel končno prebudil, je bil zelo žejen. Šel je do studenca in se nagnil nadenj. Takrat so ga težki kamni v njegovem trebuhu potegnili navzdol. Ko je kozel telebnil na dno vodnjaka, se je polomil od glave do peta. Ker so si njegovi pozabljivi možgani zapomnili vsaj to, jih tudi ni nikoli več nadlegoval.

Vita Luciana Škraban, 3.b

Rdeči volk

Narobe pravljica

Nekoč je živel Rdeči volk z mamico. Imenoval se je po njegovi rdeči kapici. Nekega dne je babica zbolela. Volkulja je rekla rdečemu volku, da naj odnese babici potico. Naročila mu je, da naj hodi le po stezici. Rdeči volk se je odpravil na pot.

Ob poti so rasle prelepe rože. Volk se ni mogel premagati, zavil je s stezice in začel nabirati rože. Izza grma je prišla rdeča deklica. Vprašala ga je, kam pa gre. Rekel je, da gre k babici. Rdeča deklica je vprašala, kje stanuje babica. Volk je rekel, da je doma za veliko bukvi.

Deklica se je poslovila. Stekla je do velike bukve. Potrkala je na vrata hiše. »Kdo trka,« je vprašala babica. »Jaz, tvoj vnuk sem. «Le naprej, » je rekla babica. Ko je stopila v hišo in požrla babico. Hitro se je preoblekla v babičino pižamo in legla v posteljo.

V tem času je Rdeči volk prišel do babičine koče. Potrkal je. Izza vrat se je zaslišal babičin glas. Vprašala je, kdo trka. Rdeči volk je rekel, da je on njen vnukec. Rekla je: »Le naprej, le naprej.« Ko je odprl vrata in stopil v spalnico, je rdeča deklica planila nanj in ga požrla. Ko se je nasitila, je zaspala.

Čez nekaj časa so se dekličina usta začela odpirati. Skoznje sta skočila Rdeči volk in babica. Hitro sta poiskala hišne ključke, stekla ven in zaklenila vrata. Ko sta se rešila, so pripravili slovesnost.

Ko je kuhar kuhal juho za slavnostno kosilo, se je lonec razpočil in pravljice je bilo konec.

Vita Luciana Škraban, 3.b

Rdeči volk

Narobe pravljica

Nekoč pred davnimi časi se je rodila majhna deklica po imenu Trnuljčica. Zato je kralj naredil veliko veselico. Povabil je dvanajst vil zato, ker je imel samo dvanajst krožnikov. Potem so vse vile, razen ene vile, zaželele nekaj grdega Sneguljčici. In takrat pride še ena prijazna vila in vpraša: »Mene pa niste povabili?« Zažal nekaj dobrega Trnuljčici in oddide ta zadnja vila, pa pove, da, ko bo Trnuljčica stara osemnajst let, se bo zbodla na kolovrat in bo mrtva.

Minevala so leta in Trnuljčica je praznovala osemnajst let. In vsi na gradu so vse kolovrate pustili, le enega, na podstrešju, so dali stran. Trnuljčica je šla v eno sobo, ki j imela kolovrat. Potem pa je skočila ven dobra vila, ki je hotela Trnuljčici preprečiti, da bi se zbodla na kolovrat. In vsi na gradu, razen Trnuljčice, so zaspali.

Kim Lukač. 3. b

Mačeha

Narobe pravljica

Nekoč je živela mačeha. Nekega dne je šla v gozd. Znašla se je v neki koči. Legla je na posteljo in zaspala. Zbudila se je in zagledala sedem palčkov. Mačeha jih je vprašala, če lahko ostane. Palčki so ji rekli, da lahko ostane, če bo skrbela za njih. Mačeha je skrbela za palčke. Vsak dan so palčki hodili v rudnik in medtem, ko jih ni bilo doma, je mačeha pripravljala stvari.

Nekega dne je Sneguljčica šla k palčkom. Takrat palčkov ni bilo doma. Sneguljčica je potrkala na okno. Mačeha je odprla okno. Sneguljčica ji je dala najbolj sočno in najbolj rdeče jabolko. Takrat se je zgrudila na tla. Sneguljčica se je vrnila v grad in vprašala ogledalo: »Zrcalce, zrcalce na steni povej, katera najlepša v deželi je tej?« Zrcalce ji je odgovorilo: Vi ste, seveda, Sneguljčica.«

Takrat pa je prišel v gozd princ in mačeho poljubil. Mačeha se je zbudila in sta skupaj živela do konca svojih dni.

*Katarina Horvat, Tea Kuzmič in Julija Rituper, 3. a***Grdi raček**

Narobe pravljica

Nekoč se je nekega deževnega jutra izvalil grdi raček in zato so ga poimenovali grdi raček. Iz vseh račk se je norčeval, ker so bile drugačne barve. On se je vedno igral z drugimi živalmi na kmetiji, drugi rački pa so se dolgočasili. Čez nekaj dni so se vsi odpravili v gozd. Ko so prispeli do jezera, so tam ostali nekaj dni. Srečali so labode in ugotovili, da se je grdi raček spremenil v laboda.

Inti Kenda, 3.b

3. r

LAČNA MIŠKA

Pika poka - miška stoka,
piko pir - kje je sir?

Pika plet - gre v klet
pika pet - je lačna spet.

Katarina
Horvat 3.a

BABICA IN
KRAVICA

Na hribu živi babica,
ki je svita barabica,
blizu se pase kravica,
ker pod njo raste sveža travica.

MAČKA

Na veji sedi mačka,
ki jo hudo boli tačka,
na veji nisi tudi avonec
in permice je konec.

KRT

Babica ima prelep vrt,
v njem živi prebrisan krt.
Babica krta že dolgo lovi,
a krt se ji le veselo smeji.

Olivera Sapač

BALONI

BALONI LETIJO
BALONČEK LETI
IN PUNČKA GA DRŽI
TER SE VESELI.

VITA
LUCIANA
ŠKRABAN

3.A

LETALO

OBLAKI LEBDIJO
LETALO LETI IN
POTNIKI KRIČIJO TER
SE VESELIJO.

VITA
LUCIANA

ŠKRABAN 3.A

CVILI PESEM

CVILI COTA - GLEJ KOKOTA
CVILI CITO - GREM PO VITO
CVILI COTA - GREM PO ROKUTA
CVILI CITO - SADIH ŽITO

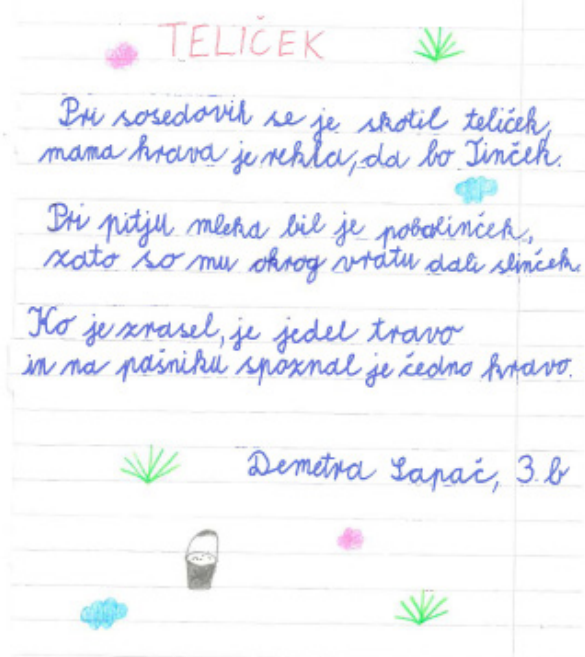
TA LUCIANA
ŠKRABAN

3.A

Rodil se je kučka,
na cesti je kučka,
srečal je krava,
ki jedla je trava,
videl je mačka,
ki imela je zlomljeno tačko,
v kučkovi hiški,
spita 2 miški.

Stela Pečič

3.b

Slonček balonček,
lizal je bombonček,
bombonček se stopi,
opica lovi.

Slonček, slonček,
lizal je bombonček,
skrije se v lonček in
tam ga zdaj več ni.

Matic Mataj 3.c

Janček Telebanček je velik zaspanček,
ko se zbudi, se razjezi.
Ko lovi, noben mu ne ubeži.

Polona Pleteršnik 3.c

Zajček kitajček kupil si je skrajček,
ko ga je pojedel, se je v hiško ulegel.
Tam zdaj sladko spi, nihče ga ne zbudi.

Jure Lukač 3.c

Slonček, slonček Tonček skočil je v lonček,
slonček pa zaspi, miška ga zbudi.
Slonček miško že podi, miška skrij se ena,
dve tri.

Filip Kerec Vohar 3.c

Miška in slonček peljala sta bombonček,
bombonček ju lovi, miška pa zgubi.
Urno že beži, ko pa slončka ulovi,
pa slonček spet lovi.

Zoja Lukač 3.c

Opica Gopica šla je po banano,
zajček s kravato šel je po solato,
velik slonček šel je po balonček.
Gorila je vesela bila, vsakega darila.

Blaž Lukač in Sinaid Beganović 3.c

Jurček je banane, ena mu ostane,
tista pa mu zgine, Jure glasno vpije.

Ema Panker 3.c

Babica in dedek sta jedla sladki medek.
Ko sta se najedla, sta se oba ulegla
in ko sta se zbudila sta se poljubila.

Jan Kardoš 3.c

Medved in lisica skrbita za otročiča,
medved pa zaspi, lisica zakriči.
Medved se zbudi, lisico že lovi,
lisica mu zbeži in otročiček se zbudi.

Tian Šeruga 3.c

Levček Tom gre v trgovino,
da si kupi margarino.
Ko margarine ne dobi,
si kupi sladolede tri.
Veseli domov hiti,
da se mu sladoled ne raztopi.

Nejc Česar 3.c

France in Julija

France Prešeren
gleda skozi okno,
razgleda lepo Julija
in se razgubi v njo.

Julija ga ni mogla
imeti na moza,
naj bil že neverj
in ne, bi mogel
skrbeti za oba.

Silvy Župančič Kmeč
Julia Pintarič,
3.a

URA

Va dela, tiki, taka tika,
noč že veselo
luno in meseca čaka.
Mimo spimo,
lepa sanjamo,
ko se prebudimo
si lent nileže nilemo.

Jan Črnč
Ajna Horrovič
Tristan Barančič
Taj Karšarčec
3.a

Ljubexen

Ljubexen je lepa in pristrana.

Lepa kakor
sonce

in
pristrana
kakor
prijatelj.

Katarina Komar in Aja Kemljč
3.A

Prešernov dan

Danes je Prešernov dan.
Dan je posvečen kulturi.
In nas nikoli ne razburi.
Pili, jedli bomo zdravo.
Proslavimo ta dan.
Vsaki knjigo za zabavo
in "odmiki strah" odstran.

TILEN HORVAT

POLNOČ

Ponoči, ko mirno spim,
sladko sanjam
in, ko se zbudiš,
se jutro veselíš
se v solo spet podiš.

Spet je ta noč,
ko mirno zaspiš
oh, ta dan bo spet, lep
se razveseliš.

Kala Ljavec, Kaja Vidonja 3.a

ZVEZDOGLED

Zunaj rije luna polna,
nad njo tisoč zvezd šari,
drugi planet v vesolju spijo še vri.

Temni oblak na nebu hošat kot
drevo pleše,
raja z vetrom srečno,
jaz pa v postelji prestrašena
teško zatirnem oho.

Komaj čakam jutro,
ko sonce bo prišlo na nebo,
in moj strah
zavedno odpodilo bo.

Tea Kuzmič, Julija Rituper,
3.A

MRAK

Ali ste videli kakšen je mrak?
V vesolju tiči in nima skoli.
Noč ga nadi, ker ji runde nadi.
Je temen, je črn, nikoli ne spi.
Nadležna kot muha, ti spat ne nudi.
Le nadi, le nadi v domek ta moj, da te ulovim.

U, ti, ti, ti, ti, muhasti mrak!
Zakaj mi pa spat ne nudiš?
Kako pa bom jutri v šolo prišel?
Misli, da mama nutila mi bo, da dolgo bom spal?
In šolo zamudil?
Ali, hi, hi, hi, hi, ho, ho, ho, ho, ho, ho,
ti se le smeji, ti se le smeji,
ti boš kmalu, ne jax omrak ti.
Vita Škrabnar, Kaja Štanič, 3.a

MOJ DAN

Noč je moja noč,
branj me napoti v spanje,
ponoči se napotim v spanje
kraj, kraj me naj zbudi?

Dride mama do mene, me zbudi
in reče: Solca je zora!
in hitro iz noči s tebe
Napotim se v šolo,
pripravim na pouk,
da postah bom velik up!

Lana Zelko, Val Franc Hrojs,
Vit Holčec, 3.a

SONCE IN DEŽ

Sonce in dež
sta padala in sijala
in pesmi kovala.

Na svetu bilo je
desnikov in starih
otat milijon!
In milijon! In milijon! In
milijon!

Nehalo je deževati in
desniki so shi spat
sonna očala na sonu
kljubovet.

Evit Recak in David
Kerčmar, 3A

NA MORJU

Sonce sije na obalo.
Galebi plavajo in se igrajo,
ter veselo čofotajo.
V tem morju se zelo zabavajo.
Laj je lep in toplo.
No pa vidijo človeka,
ki proti njim se podi,
odletijo, se zberejo.
In vsi hitro odprejo oči.
Da hitro odletijo vsi.

Lamin Lavel,
Jakob Celec,
Erik Lep in
Kino Duer, 3.A

MIŠKIN DAN

V velikem gozdu stoji majhna hiška,
v njej živi še manjša miška,
skuhala je dišečo juho,
ki je privabila eno muho,
miška se je zelo razjezila,
tisto muho je hitro spodila,
šla je zalit svoj vt,
pozdravil jo je prijatelj kot,
spekla je slastno potico,
do konca je šila nogarico,
k njej so prišle še tri ptice,
vsaka je dobila kos potice.

Luka Škraban

Na gradu

Bliizu nekega gradu je živel zmaj,
ki se je odpravljal v čaroben kraj,
na glavo mu je padla velika kruna,
in na glavi mu je rastle buška,
na nebu se je pokazala mavrica,
in zmaj je mislil, da je to barvica,
srečal je neko mačko,
ki je imela veliko igračko,
spekli so veliko potico,
za njihovo prelepo grofco,
sonce je šlo proti
in pokazala se je noč.

Kim in Demetra
Lukač Lapač

Na gradu

Na nebu se je pojavil oblak,
pod njim se je peljal rdeč vlak,
na gradu je živel zmaj,
ki je povzročil velik dirndaj,
na gradu se živele tudi kraljica,
priletela je še lepa ptica,
kraljičin slušabnik je bil ptiček,
po imenu Malček,
kraljici je radislala juha,
v njej je bila muha,
pisel je še vajak,
vzel muho ven in bil kraljičin junak.

Neca PROSIC

Nekoč je živel **krava**,
zadišalo ji je **sočina** **trava**,
pojavil se je **oblak**,
in je postal čaroben **vlak**,
v vlakcu se je peljal **xmaj**,
namerjen je bil v čaroben **kraj**,
prišel je v **grad**,
tam je bil čarovnik, ki je bil
mlad,
začaral je **lirico**
ker je hotel imeti **kraljico**.

Marko Čestné,
Denis Padoarin
Sara Peček

Mačka

Liniška je bila mačka
 bilo ji je všeč čisto
 nje do prave - logica
mačka je skočila na stol
mačka je skočila na stol
 ona je popadla
ogledalo se je linca
 hi je popadla
mačka je popadla
 dal je padel balon

Lubay Donors

Nepríčajovano jutro

Majhen kuža je videl veliko kost,
in tekel čez dolg most,
slisal je zlata glasbila,
najbolj glasna so bila trobila,
nekdo je igral na rog,
in tekel skozi dolg log,
videl je stonjino mačko,
po imenu Kačko,
na eni tački je imela ročavico,
na drugi pasaro nogavico,
mačka je videla skusen sladoled,
ki je bil tedi kot led.

Use se si doro mončalo
in bogdjo poplačalo.

Big, Ints
PORKIOS KENDA

KUŽA

Narodil se je **kuža**,
poškranila ga je **luža**,
zelo si je želel **kost**,
zata je moral skazi **mast**,
prišla je **kraljica**,
dala mu je **bonbon**,
izgledal je kot kakšen **slon**.

Zala Galoščan

STVARI

Utr ribniku je ležala **RACA**,
Aljoša je velika **FACA**,
človek je obul **COPATA**,
meni je všeč ta **KRAVATA**,
v hišo se je zaletela **MUHA**,
na kosilo je **JUHA**.

Aljoša Topolovec

Dopolodne

Nekoč je živel čatoben **balon**,
ki je stopil v **salon**,
kadila je **juba**,
v njej je ležala **muhla**,
na cesti je ležal **kuža**,
pred vrati je bila velika **luža**.

VETER

Nekoč je na nebu **balon**,
ki je izgledal kot **bonbon**,
mimo je pritekla **lisica**,
ki ji je sledila **ptica**,
priletela je **padalo**,
na njem pa še majhno **letalo**.

Ahlim Kar Dvorka,
Jan Luka Novak
in Uroš Glavčič.

Klemen in Mik
NAUČEC BAČIČ

RIMANKA

Na vrta je sedela **mama**,
v postelji je **pošama**,
Na cesti leži **kuža**,
pred vrati je **hiža**,
Na tleh je **barvica**,
na mahu je **mavrica**.

JOEL BANKO

STELA PEČIČ
ANA HUDOKOVIČDOGODIVŠČINE malega
KUŽKA

Na nebu je velik oblaki,
mimo se pelje čudežni vlak,
srdno je na svet prišel kuček,
poškropila ga je umazana lučka!
Želel si je slastno kost,
kato je moral na pravljicni most,
lovila ga je lepa lisica,
še dolgo, da je prišla kraljica!
Iz šepa ji je padel bonbon,
ingledal je kot pisan balon,
na bonbon je priletel metulj,
bleščal se je kot dragulj!
Kuček je dobil kost in veselo tekel
skoraj gozd.

MIŠKIN DAN

V velikem gozdu stoji majhna hiška,
v njej živi še manjša miška,
skuhala je dišečo juho,
ki je privabila eno muho,
miška se je zelo razjezila,
tisto muho je hitro spodila,
šla je zalit svoj vrt,
pozdravil jo je prijatelj kot,
spekla je slastno potico,
do konca je sesila nogavico,
k njej so prišle še tri ptice,
vraba je dobila kos potice.

Lučka Škraban

Zrak oblek

Iz Amerike je priletelo letalo,
ki ga je spremljalo pabelo,
iz nekega kraja je prišla ptica,
lovila jo je lisica,
čez nekaj dni sem videla mišo,
in je imela mišjo hiško.

Mina Baji
Lokaš in Zora Baji

4. r

Juha

Juha je boljša kot muha,
rada se kuha.
To je naša juha,
rada se tudi prekuha
to je najboljša juha.

4. a

Niko Jerič Taja Loro Litoš Urhah
Nik Wernig Taja Toplak

EXJE TAJ R
KRISZEK

GAJ. ERJAVEC
TAJ. ROOS
LAMŠERLAK

Čas gre Lian. J

Čas gre,
poletje je,
radi ga imamo.

Čas gre,
poletje je,

Če rajši ga imamo.

Gre mi lije
vidim srebro
in poskočne verivice.

Vlak

Vlak sapinca in drvi,
ker mora priti do postaje,
da potnike polere
in se kmalu naprejšiti.
Naslednji dan
do postaje spet hiti,
da potnike polere
in se dalje vleči!
Ker v vlakavih vagonih
pleše se in poje
in rado se ima!

Ker na dobrem starem vlaku,
je kot vožnja na oblaku!

Rafael Terpnjak 4.A

Prijateljstvo

Prijatelj je kot zaklad,
ki nikomur ga ne dam.
Z njim kletam, se igram
in nikomur ga ne izdam.

I prijateljem ne živim cel dan,
ker z njim se rad igram.

Prijatelj prijatelj najboljši je
rad ga imam, ker moj najdražji je.

4. a

Lara, Živa, Misa, Dunja, Taja B. in Mlad
Balazic Lukac Horvack Floxjan Vgali Grah

PIRATI LEVO

Pirati se borijo vsaki dan,
in imajo umetno dan.

Z njimi heca ni,
ker strašni so vsi.

Jdrdejo zaklade,
in kuhajo marmelade.
Imajo nabije, ki rajejo sadje.

Tam glavni je kapitan,
ki vozi ladjo vsake dan.

Ladijo branijo vsi,
iz skupnimi močmi.

MURK INSONIE

Ko mrak pride se sonce oblače v tofo,
pišamo se skrije na luna, luna poje,
sone greja v temno noč pa roudjed.

Ho pa sonce poje,
sone in trdni spance greja!
luna so sonce se skrije.

Vsa mesta se prebudi, tavanre pričuje delati,
stice varčija peti lpe pesni
in tofo od dan sočne.

PES V VLOGI

1. Per je v vlogi pisalca, igralca,
nikie ga ne opazi,
ker se tako rad plazi.

2. Da ti tako v zameno da raso,
ko kaj narobe naredi,
se iz tega kaj nauči.

3. Per v vseh vlogah niiva, tudi v
tudi če podkima, če mu kdo
najraje pa ima,
če mu kdo miboljik da.

"Licka"

"Satriu"

Tjor

ŽIVALI

židov

Ignac Kar

Medved je velika žver,
ki ne mara hamburger

židov
židov

Hček brez smčka ne
more živet, ker ne
more preživet

Capibara je globolec,
ki je tudi dober
plavalca

Papiga preveč govori,
ker oponaša ljudi

sova ima velike oči.

Juha

Juha je boljša kot moka,
rada se kuha.
To je naša juha,
rada se tudi prekuha
to je najboljša juha.

4. a

Niko Jerič naša koroška
Nik Wernig Taj. Toplak

Rimljane Besede

V plesu plerem in raku rad,
ko jiš salamo te spominja na ljubljansko banano,
ko dmiš hrano dobiš kitajsko hrano,
Glasbina in velika ampak je zelo razredka.

Sonce ti, da srečo v svojo mrežo,
da ti reče, ki te spominja na koroško,
dobiš skladi in te imam rad.

Sonj je zelo drag in ima sladkosti, ki te vrže stran,
jabolka je gladko tudi če je grinja te ima rada,
metulj je zelo kul, ki mihi vedno o meni.

Aleks Sapač
Simon Šušar

Letni časi ujda Bertoci
4.C

Poletje mi res prija.
Zraven je res len.
Pesek je kot snesek.
Plaža je kot blamaža.

Zima je res stara prama.
Lenežek junak iz metlo spleta.
Pod smetnico pepelico so dajla.
Božiček kockiček nam dajla kucila prinese.

Pomlad je res lepa.
Kuhar luča luče dela.
Pomlad je res pravi penak.
Ho rože cvetijo belele bnijs.

Jeseni listje blistje odhoda.
Ho se zima priblikuje, se veter oddaljuje.
Veter roha, listje odpiha.
Jeseni dež seh rada in listje odpada.

Zima in pomlad

Zima, zima veselo mi kima.
Beli sneg, pobelil je breg.
Lenežne veje se z vetrom igrajo,
zvonceki pa veselo igrajo.

Poletje je super, ker na plaži.
ležimo v drage stromimo.
Ho sonček porije mi oči odsije.
Plaža kolažna zasveti, ko nanjo
sonček posveti. Nevihta pojavi se,
ko najbolj toplo je.

Ana Lusa Urban 4.C

Sonce in plaža

Ho sonce raide,
prikaže se mrak
in rak usipme v skalo.
Ho kaželi si, da tega
nebi storil več nikdar.
Plaža ukrade moje, ko sonce
spet zasije, radi bi šli se
kopat, a dež ohlaja
moje.

Tiara Groenfel 4.C

OCENE

Žala je fajr, kolena me bolijo,
mama pa moje ocene skrbijo!

Mama se dere, oči pa bere,
mene skrbi, saj telefona nima mi.

Jaz pa se svačem jobotim,
ker igrice zelim igrati.

Dok Josko Lerec
4.C

Šport je najboljši

Šola je slaba,
ker zve se učimo.
Matematika je težka,
ker naloge dolimo.

Najboljši je šport,
ker zabavnega učitelja imamo
in skupaj lahko nogomet igramo.

Dok Lerec

Leto Zima

Zima je mila,
ker snega nič
ni a ko se
pokaže vse
zaledeni nam
pa od hitenja
se tako dori
da kdaj pa
kdaj tudi
resilec biti

Lina
Mataj
4.C

Nesniksel

Če sta v parku para,
je na klopi klop
in na ribi ribič.

Če imamo vsi mamot,
ker nam kuhajo kuharice hrano,
namo vsi potem banano.

Žiga Benčak, 4.c

ZABAVA

Aljoša Lokač
4.c

V odmoru je lepo
in mi grelo.
Si len in nisi len.
Ker se radim sem
in ko radem, radem.

V šoli je težko,
ker nam ne gre v glavo

Človek, metulj
in lok

Če je človek len,
se mu ne da
volček in šepa
ven vzet.

Metulj je veliko,
lok pa samo en,
kaj mu to pomaga,
saj vol je xelen.

Alina Berden 4.C

ŠOLA

V šoli je težko,
ker račun ne gre v glavo.
Najboljši je odmor,
ker imamo premor.

Tudi šport zabaven je,
ker igramo nogomet
In še ~~boškarbo~~ na vrti je
ali rokomet.

Laura Baranovič

4.L

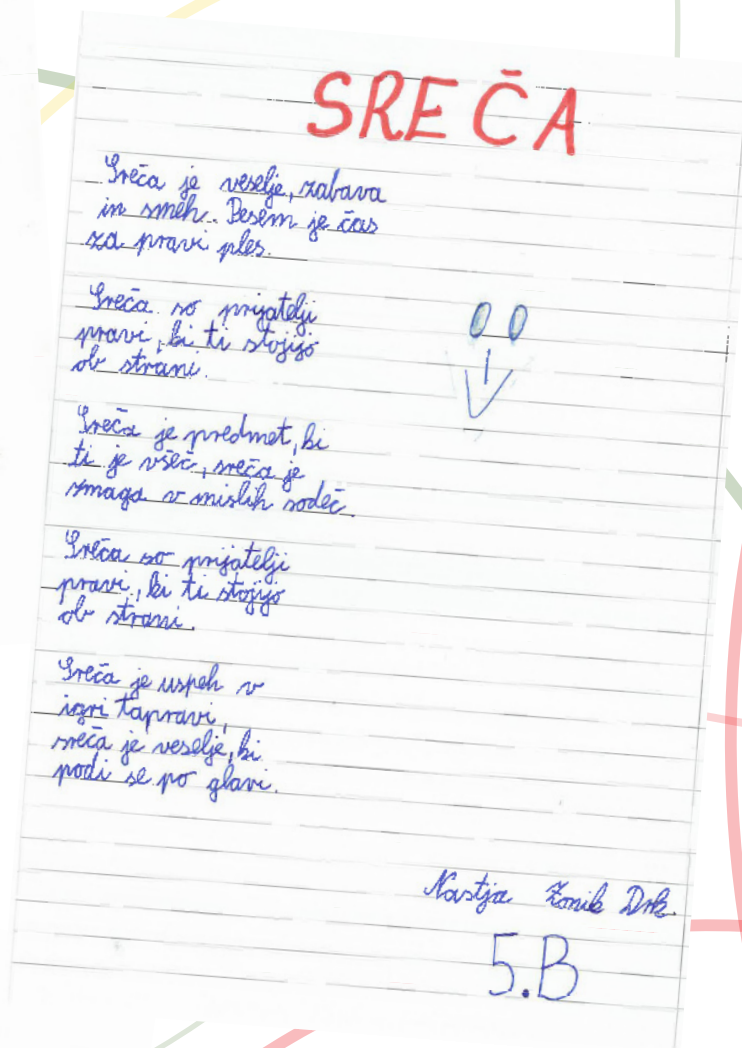
SMESNICA

Če je len, ni debel.
Če je močen, ni poskočen.
Cirkus smešen je zelo,
šola pa zahtevna je.
pop pop, kaj sedaj, ko
račun ne gre v glavo.

Vsi leni so vzleteli
v nebo široko.
Mali, mali, lali, lali, labala.
Yonce lije, mama rije.

Lije Lončar, 4.L

5. r

Ekaterina Bani

5.B.

Prijatelj

Prijatelj je svetel, hi živi, steglen je
in nima nič slabi.

Prijatelj je človek brez katerega
živeti ni.

Ko si žalosten, te potolaži in
pomiri.

Vedno bo te kraj tebe ti
prisluha in razveseli.

Kako brez prijatelja
bi bilo?

BABICA

Babica je marljiva
kot mravljica.
Rada ima rože
in tudi mrože.

Ko sonce zahaja,
babica komaj vstaja.
Kamorkoli babica gre,
vedno s seboj nosi srečo
in veselja vrečo.

Alja Škafar 5.b

OSLOVA

Čel gre enkrat na led.
Na ledu somigla,
da gre se na led.

Mo snajla se na ledu,
si reče: "Grem huj rajši na led!"

Čprav je tam hladno,
je prav zabavno.

In sploh ne drži,
da orel se ledar boji!

Žiga Fligar 6a

6.A

SANJSKO ŽIVLJENJE

V življenje poletim
ker za prave sanje,
že od nekdaj drhtim,
da srečno zakorakam vanje.

V življenju poletja
se sliši le krik,
zvoki petja
ter mrieten dotik.

Ajda Maučec, Mila Čarni, 6. a

POT

AJDA
MAUČEC
6.A

Cesta se na dolgo
zviha kot presta.
Po mostu počasi
prihajamo v gozd.

Od hiše do hiše
se riše in piše
dolga res dolga
je ta pot.

Končno prispeli
in res smo veseli
saj pot je končana
in družina je razigrana!

Zaljubljene sanje

Mila Čarni, Ajda Kavica

Ko iz veselja na zemljo poletim,
le na lepe sanje
je dohtim.
Kot da zaljubila bi se vanje.

Ko koncu poletja,
ko slišim nek hrih,
namesto petja,
čutim le se dotik.

Kaj je čas?
Ta stvar, ki pride,
in nenadoma odide?
Ki se odí kod, da v trenutku izgine?

Čas

Je to preteklost, negotovina?
Ali prihodnost, zanimiva?
En minut, en utrip
in se ga ni.

Béni hitreje kot metlo
in bolj počasi kot najprijen brobo.

Polavreke skusi čas,
najbolj zanimiva stvar,
je to resnica ali laž,
domišljija ali daljši čas.

Čas se vleče in se mine.
Kot druga morda besedna,
da bi potašli skoki čas,
je to mogoče,
da bi se kaj takega zgodilo,
da tem svetom skrajši nič ni tako zanimivo.

Kaj je čas.
Čas je najhitrejša stvar.
Minute, sekunde, ure, stotine,
leta, vesela in stotletja prav ledna.
Vse to je čas.

Klara Mikolanič 6. a

Veseli

Ije je kot sreča,
zalast hvala.
Inje v jici
jako prebici.

si srečen, si zdrav,
vabio izboljšan
sanjaš, le sanjaš,
le misli preganjas.

l si, ko prijatelje imaš,
a njimi igraš,
pozabi, pozabi
svet u pašcavi.

je, veselje - le kam si se švilo,
potrebujemo kar obilo.
sanje bi se švilo,
se bi nas prehladilo.

Mila Čarni, 6. a

Ljubzen je čustvena,
včasih te razjedi,
a te kmala pomiri.
Ko ne veš kaj narediti,
se moraš hitro skriti.

Ljubeznjivost je včasih poljub,
ko ne pride do kakšnih zaobljub.
Včasih je zamudna ali
pa čudna.

Ne bojte se ljubezni, da
ne boste obžalovali,
morda pa tudi jokali.

Spela Kantar
6.a

Enija

Polna besed, ilustracij,
knjige, je ena najboljših inovacij.
Ko smo majhni,
jih beremo,
da se ranje najprej pobrskamo.
Ko zrastemo to se ranje zgajmo
ter ga večkrat skrijemo pod kožo.
Knjige nas učijo vse možno,
tudi o sebi in kako jih nasledijo.

Miha Gomunik, b.d.

Feeling
Grateful

Jato se voljuje,
 umu tuku in živalim
 namitaj se voljuje.
 Vsajje sumi sprobadanske,
 ali gre na ptoke papoldanske.
 Regnaliz, mo aima,
 kuni ja de aima,
 Lani se monaga v žuljovja
 ovelimo!

Četnik prah po našem štilo.
spet vse lipo svetlo.

Istina je da
 ljudi su
 ne proslavljamo niti
 Tolstoj, sudjenje in nijalce,
 tuz so tudi Antonkovičevnice,
 same lepe rojice.
 Pamlad je žudovita,
 vsim dušam kot jabolčica.

Lilit Mikolajewicz

Pasji sprehod

Hov hov hov,
kmalu treba bo domov.
Mnogo tukaj je poti,
velike pasje so sledi.
Vemo, da je kuža pravi junak,
a še vedno je naš korenjak.
Dvigne ušesa, dvigne rep –
kdo gre danes z njim na potep?
Sonček z njim se smehlja,
veter s sapico pomahlja.
Kuža grize, laja, se vrti,
a na koncu od veselja več ne najde poti.

Ivo Balaško, 6. a

NEVESTA

Naša nevesta je zvesta in dolga kot cesta.
Rada se zlaže in hitro umaže.
Njena mama je doma sama,
saj je prava dama.
Rada kvačka in tračka,
ima rumenega mačka.
Ta družina je res zanimiva –
kot naša letošnja zima.

Bor Cvetko, 6. a

Letenje

Danes vesel sem,
zdaj poletim,
ker vem, da imam sanje,
saj zaradi njih drhtim.
Vidim ptice in zaletim se vanje.
Letim vse do poletja,
kjer svoboden je krik.
Tam vidim ptice lepega petja –
lep je spomin na dotik.

Špela Kantar in Klara Jerič, 6. a

Enotedensko potovanje

Ponedeljek je najbolj zamorjen,
torek pa zopet ves prepoten.
V sredo se že lažje diha,
četrtek pa že v petek niha.
V petek je ta pravi žur,
ki traja do jutranjih sobotnih ur.
V nedeljo si končno privoščiš nekaj miru
in tišine,
ki pa v ponedeljek zopet neznano kam
izgine.

Ajda Maučec in Mila Čarni, 6. a

Vreme

Lep, sončen, deževen,
res zimski je čas.
Ta glas potuje po vetru veselja
vse do našega naselja.
Ta naša soseda,
res čista je zmeda,
kakor ta mačka,
ki res je vseveda.
Zunaj je koča,
na katero zdaj lije toča.
Oblaki veliki in črni –
kot tisti dve srni.
Strela udari,
dimnik pokvari.
To zimski je konec
in počil je lonec.

Klara Jerič, 6. a

Glas

Glas je kot las,
potuje od vrat do vrat,
od ušesa do ušesa leti,
včasih se na poti tudi izgubi.
Kam pa gredo te besede,
le kje se izgubijo?
Izgubijo se v tovarni.
Ta tovarna pa dela dan in noč,

ureja izgubljene besede, zloge in povedi.
Ali veste, kako se imenuje ta tovarna?
Imenuje se GLAVA.

Mark Horvat, 6. a

Najstniški dan

V ponedeljek smo vsi zaspani in nerazi-
grani,
v šoli vsi napol spimo,
v sanjah med zvezde poletimo.
Zvečer že ovce štejemo,
se cel čas veselo smejemo.
Med oblake poletimo,
da svoje sanje ulovimo.

Brina Vidonja, 7. a

Dragi prijatelj

Žalosten sem,
on nasmeje me.
Objemček rabim,
on objame me.
Dolgočasim se,
on animira me.
V skrbeh sem,
on posluša me.
On tisti je,
s katerim vsak dan rad videvam se.
Oh, le kdo je to?
Oh, le kdo je to?
Moj dragi prijatelj je to.

Val Varga, 7. a

Roža prijateljstva

Prijateljstvo je vse na svetu,
v njem vidimo svetlobo,
ki je svetlejša kot v kometu.
Prijateljstvo odkriva nam svobodo.
V tej svobodi najdemo vse,
tu sprehajajo se različne rože –

ene so slajše, druge so krajše.
Ne pozabi, da vse pomembne so,
dokler cvetijo,
četudi nekega dne ovenijo.

V tistih pomembnih spominih osrečijo te
in to preproste ne da zamenjati se.

Anet Wolf, 6. a

Življenje, nebo in zvezde

Življenje najstnikov je lahko,
v teh letih vam je še res sladko,
nimate preveč skrbi,
nikamor se vam ne mudi,
tako govorijo nam starejši,
saj od nas so modrejši.

A tudi nam je kdaj težko,
saj nebo ni samo modro,
na njem najdeš črno, vijolično in oranžno,
kar za nas je vse porazno.
Vsaka barva svoj problem,
vsi so si različni,
zaradi njih vsak zavije k svojim potem,
niso vse odlične.

Smo slišali že za depresijo,
iz nje se vsi smejijo,
a če vas bi doletela,
verjemite –
vse bi vam vzela.

Včasih pademo v stres,
a to ni kakor alergija,
ki samo en dan te zvija.
Vedno je pomembno,
da imamo tiste,
ki jim močno zaupamo
in jih ne raztrgamo kot liste.

Globoko v naših srcih ležijo,
se nam vedno nasmejijo,
tudi ob najslabših časih ob nas stojijo,

se nas vedno trdno držijo.

Tem zvezdam bomo vedno hvaležni,
do njihovi čustev res nežni,
saj so nekaj pomembnega,
nezamenljivega in vrednega.

Lahko je to oče, prijatelj ali mama,
nekdo v glavnem,
da duša ne bo sama.
Lahko je to učitelj, stric ali teta,
nekdo, ki bo vedno z veseljem odgovarjal na klic.

Življenje najstnikov ni nikoli lahko,
zato je pomembno,
da vedno verjamemo,
da imamo cilje v glavi in v srcu,
da v vsako dogodivščino stopimo radi.

Lana Bedernjak, 7. a

Pot mojega srca

kratka razmišljanja o srečnem življenju

»Lepo je biti drugačen in iti po svoji mavrični poti s svojimi mavričnimi očali. Mladostnik lahko zelo hitro zaide v napačno skupino. Pravila za srečno življenje – bodi, kar si, ljudje te bodo imeli radi takšnega.«

Zala Jandl, 6. b

»Meni se velikokrat zgodi, da se mi ne da vstati in nočem iti v šolo, želim si nekaj miru in tišine. Verjemi vase, bodi pravičen ter se postavi zase.«

Ajda Maučec, 6. a

Tudi sama se kdaj počutim, da se mi nič ne da in je vse brez veze. Temeljna pravila za srečno življenje - ne počni tistega, kar te ne veseli, uživaj v življenju in ne bodi kot drugi.«

Mila Čarni, 6. a

»Naša srca hodijo po več različnih poteh. Na teh poteh raziskujemo, ugotavljamo, se iščemo in čez čas tudi najdemo. Na teh poteh je vedno pomembno, da stvarem znamo reči ne, kar ni vedno slaba stvar.«

Lana Bedernjak, 7. a

»Moje srce hodi po svoji poti in želji. Ne zanima za ostale, brez veze mu je ubogati druge. Pravila za srečnejše življenje – ne poslušaj drugih, ne počni tega, kar te ne veseli, bodi svoboden. V življenju ti mora biti lepo, ne glede na druge. Lepo nam bo, če bomo poslušali svoje srce.

Minna Gibičar Marič, 6. b

Kaj bomo jedli leta 2300?

Leta 2255 je bila na svetu močna suša. Vsem je primanjkovalo hrane, zato so znanstveniki začeli razvijati teorijo o tem, da bi spravili vse surovine v manjših porcijah in bi se vsi nasitili. Leta 2256 so začeli to razvijati. Končni izum je leta 2296 razvila znanstvenica Sofija de Lavert iz Španije. Izumila je majhne kocke, velike približno 2 centimetra in zeleno-bele barve. Imele so okus citrusov. Vse surovine so bile shranjene v eni majhni kocki. Kupimo jih v trgovini Block-it.

Moje ime je Lisa. Rodila sem se leta 2289, stara sem 11 let in imam starejšo sestro Mijo, ki se je rodila leta 2286. Zelo me zanima zgodovina, prav tako tudi moja mam, ki je profesorica zgodovine na srednji šoli. Neko jutro sem se zbudila ob 7.00, za zajtrk je bila kocka. Nato mi je robot spakiral torbo in me 7.55 odpeljal v šolo Lavertijove. Imam 12 sošolcev in 11 sošolk. Ena od teh je Kaja. Ona je moja najboljša prijateljica. Danes smo na urniku imeli učenje kitare, uro s kužki, matematiko, slovenščino, francoščino in ples. Naši šolski predmeti se ne razlikujejo veliko od tistih izpred 100 let. Dodali smo francoščino namesto nemščine. Za kosilo smo imeli seveda kockice. Ob 13.30 je prišel pome robot in me odpeljal domov. Doma sta me pričakala moja psička Lučka in očka Samo. Mama je bila še v službi, sestra pa je imela košarko. Naredila sem domačo nalogo in šla plavat v domač bazen. Zdaj je vsako sedmo zimo veliko snega, drugače ga pa ni. Poleti pa je zelo vroče, zato ima vsaka hiša svoj bazen. Ko sem končala s plavanjem, je bila ura že 18.30. Očka je opazil, da nimamo več kock. Z njim sem šla v trgovino. Tudi tam jim je zmanjkalo. Ko sva prišla domov, smo bili že vsi zelo lačni. Nikjer ni več bilo kock. Mia je prižgala televizor in na poročilih so ravnokar govorili o tem. »Danes je v podjetju Sofije de Lavert zmanjkala ena glavnih sestavin. Če je znanstveniki ne bodo kmalu našli, lahko pride tudi do podhranjenosti in raznih drugih težav. Do takrat, ko se razmere ne izboljšajo, je priporočljivo sodelovanje s sosedi, družino ter prijatelji. Opozarja agencija za prehrano.«

Ugasnili smo televizor in šli na posvet v kuhinjo, ko je na vratih pozvonilo. Bila je soseda Vera. Povabili smo jo naprej in ona je prinesla 4 kocke. Razdelili smo si jih in jih z veseljem pojedli. Jaz sem si pol moje porcije pustila za jutraj. Saj pravijo, da se ni pametno zvečer najesti do konca. Ko je soseda odšla, smo se preoblekli v pižame in se stisnili na kavč. Na maminem in očijevem obrazu se je videla zaskrbljenost. Mija in jaz sva bili zelo lačni in ne dvomim, da sta bila starša prav tako.

Zjutraj smo v šoli pojedli vsak le polovico polovice limetine kocke. Drugo smo prihranili za večerjo. Kot vedno me je pobral moj robot. Prižgali smo televizijo in pogledali film. Naenkrat smo zaslišali glas glavnega poročevalca s terena. Šel je v tovarno Block-it in rekel: »Imamo dobre in tudi slabe novice. Dobra je, da so našli rešitev za lakoto, slaba pa, da to stane 20.000 €. Če to želimo rešiti, mora cela Evropa zbirati denar.« Vsem je zastal dih. Naslednji dan je bila sobota. Z očkom sva šla v knjižnico in zagledala škatlo, na kateri je pisalo: prispevki za Block-it. Oči je v škatlo dal 7 €. Dal bi več, a je imel le to s sabo, poleg tistih 5 € za kuhinjske brisačke, ki jih je prosila mama. Vrnila sva knjige in jaz sem si izposodila novo. Naslov je Skrivnosti afriških živali. Med policami sem zagledala Kajo. Ona si je izposodila strip Maček Loki. To je najboljši mladinski strip. Jaz sem prebrala že vse dele, Kaja pa zdaj bere šestega od trinajstih. Naenkrat se zasliši zvonec cerkve. To pomeni, da je ura 6, 12 ali 18. A ura je bila šele 11.23. S Kajo sva se poslovili. Očka me je potem odpeljal v trgovino Block-it. Videla sva nove škatle kock, a niso imele napisanega okusa limeta, pomaranča ali limona. Na njih je pisalo lahek zajtrk, krepek

zajtrk, malica, kosilo za 1, 2, 3 ali 4 osebe, popoldanska malica in lahka ali močna večerja. Kupila sva dvakrat kosilo za štiri, štirikrat lahek in štirikrat krepek zajtrk ter večerjo. Na njih so pisala navodila 1: odprite vrečko, 2: dodajte pet kapljic vode, 3: počakajte 5 minut.

To smo poskusili. Uspelo je. A je bila hrana drugačna. Moja je imela okus nečesa posebnega. Nato sem zagledala, da ima okus mesnih kroglic. Sestra ima kocko po imenu pečen piščanec. Oči je imel okus špagetov, mami pa je imela kocko z okusom makaronov s skuto. Vsem je bila ta hrana odlična. Ne bi bili mi, če ne bi šli raziskovat po spletu. Vsako hrano smo našli. Vse se je razrešilo.

Ajda Maučec 6. a

Kaj bomo jedli leta 2300? Zanimivo in težko vprašanje. Preseliti se 300 let naprej in si predstavljati življenje takrat se zdi zelo zanimivo, a hkrati tudi zelo težko predstavljivo. Tempo življenje se že danes spreminja zelo hitro, z njim pa se zelo spreminjajo tudi navade in vedenja ljudi. Po mojem bo hrana, ki jo imamo danes že krepko pozabljena. Namesto sadja, zelenjave in drugih živil bodo majhne tabletki z vsemi pomembnimi snovmi za naše telo. Te tabletki bodo razporejene po barvah, ki bodo predstavljala določena živila – rdeča za meso, zelena za zelenjavo, rumena za sadje, rjava za krompir, bela za testenine, črna za čokolado ... Trgovine, knjižnice, občine, restavracije bodo zelo spremenjene in njihova uporabnost bo drugačna – dostopne bodo le preko virtualne spletne aplikacije. Nakupovanje hrane bo tako potekalo preko spleta. Vsak človek bo imel svoj profil, s katerim bo stopal v te ustanove ter opravil svoje storitve. Predhodno se bo moral registrirati v aplikacijo in dodati vse svoje osebne podatke. Podobno po potekal tudi obisk zdravnika. Vsak človek bo imel prav tako svoj dron, ki mu bo pomagal pri vseh dejavnostih: hišna opravila, kuhanje in seveda pri dostavi hrane in drugih dobrin. Ti droni bodo imeli svojo »osebno izkaznico«, na kateri bodo zapisani podatki njegovega lastnika. S pomočjo teh podatkov bodo pri prevzemu storitev preverili identiteto kupca. Seveda pa bodo uslužbenci, ki bodo delali v trgovinah in tovarnah roboti. S tem bo primanjkovalo delovnih mest, zato bo veliko ljudi brezposelnih. Brezposelnost bodo reševali na različne načine. Prevladala bo tudi lakota, saj bodo tabletki precej drage. Nadomestile bodo lahko cel obrok, veliko bo tudi različnih okusov.

Tam, kjer so zdaj polja in ostale pridelovalne površine, bodo takrat zrasle velike tovarne, industrije, ki bodo proizvajale tabletki.

Vsaka hiša bo postala pametna hiša. Vse povsod bodo tudi nadzorne kamere.

Hišne živali se bodo prehranjevale s posebnimi tabletkami, ki jih nasitijo za kar 48 ur. Zato bodo tudi zelo drage. Živali, ki pa živijo zunaj (krave, ovce ...) pa se bodo prehranjevale s senom in ostalimi rastlinami, ki bodo vzgojena samo za njih.

Lena Čarni, 9. b

Smo v letu 2300, kjer se odvija povsem drugačno življenje. Po cesti se vozijo avtomobili, ki za svoj pogon ne potrebujejo več bencina, vsa prevozna sredstva so na vodo. Pitne vode primanjkuje, zato so pred nekaj leti izumili naprave za proizvodnjo le-te. Mesta so postala trikrat večja, iz velemest so se razvila ultramesta, gozdovi pokrivajo le malo zemeljske površine, redko kje je zasejano še kakšno drevo, na katerem bi zrasli užitni sadeži. Hrana je postala drugačna, meso je le redka jed na jedilniku, saj se živali prehranjujejo z umetnimi dodatki, zato je njihovo

meso postalo zelo škodljivo zdravju. Nova hrana je postala hranila ploščica, ki vsebuje vse potrebne vitamine, minerale in beljakovine za zdrav razvoj človeka, vsebnost sladkorja je majhna in zato primerna za prehrano vseh ljudi. Vsaka hiša ima svoj majhen vrtiček, ki je skrbno varovan pred zunanjimi vplivi in onesnaževanjem, na njem zraste ravno dovolj zelenjave za družino, ki je postala maloštevilna, družine imajo le enega otroka, le redko kje sta dva. Vsaka hiša ima prezračevalni sistem, to je majhna škatla v hiši, ki filtrira zrak, ki pride od zunaj. Zunaj je zrak zelo onesnažen, zato je uporaba mask obvezna. Ljudje se le redko odpravijo ven, saj imajo doma vse na enem mestu. Trgovine več ne obstajajo, saj si ljudje vse dobrine naročijo preko spleta, droni pa ji varno dostavijo na pravi naslov. Šoloobvezni otroci obiskujejo šole, posebno oblikovani avtobusi poberejo prav vsakega otroka na njegovem domu in ga po pouku odpeljejo naravnost domov. Šolsko malico si nosijo otroci s sabo, to je ploščica, ki te nasiti za pet šolskih ur. Ljudje se pretežno zadržujejo doma, druženja potekajo preko spleta. Hišni ljubljenci morajo biti v hiši, za sprehod zunaj pa si morajo prav tako nadeti masko, saj je ozračje preveč onesnaženo in nevarno tudi za njihovo zdravje.

Pia Cipot, 8. c

V sebi čutim zdaj nemir
in moje očke, vode so izvir.
Prešeren moram zdaj celo postati, g
jaz se nim ne znam poiskati. Ne vem
kako jaz naj pesem napišem, z besedami
celo podoba naj narišem, pogledam list,
nasmesek se mi vrne, ko iz solz, ta pesem
se utrne. Ker uspešno sem končal, bom lahko
pri pouku spal.

Lun
Stefan
Tratnjek

g 1

LJUBEZEN

Ljubezen ni grda ni lupa
pač pa preizeta in naravno spočeta.
Je dar, ki ti ni do rojstva poslan in kot mavnica
poslan. Ljubezen lahko te boli, ljubezen lahko te
moni ampak ko ljubezen sprejameš, ti prijetne
misti prebudi kaj bi mi brez nje in kaj bi počel
to naša srce. Srce pa brez tebe nege
le kaj narediti, da ljubezni
ne izgubi ti

Vanessa Kumin, 9 B

NEBU

modro
nebo sinje
nebo mimo
ptice letijo
se v krogih vrtijo modro nebo sinje
morda roza, drevo, a ko
posije skozi oblake pogleda, veter, a ko
dvigne oblake razpiha, potem modro, a ko
nebo postane
boj, mo dro
in navidezne
slike v oblakah
ptice se vedno
na nebu letijo
letijo svobodno kot
se nikoli in iščejo sredi
domin to plino za boljši
danes

WLOK O

čebule brencijo, letala se
nebo kaj v oblakah
sonce

Chiara Jošar, 9. b

Chiara Jošar, 9. b

[illegible]

FILIP PRŠA 9.8

DUH

Otrobe
strašij nobenega
dela ne dobijo.
Niso v pomoč,
potopajo se v dolgo temno
noč. Otrobe strašijo
nobenega dela
ne dobijo, stare
grofe oponašajo
nazibavalcem
ne prenaša-
jo.

Moje ime je Jaša
in vseč mi je bela mlčina
kaša.

Moji sestrici je ime Maša,
moji mami pa Nataša.

Vseč ni je šah in
nikogar me ni strah.

Ko moje figure po šahovnici
drviijo, vsi nasprotniki se me bojijo.

V Moravskih Toplicah sem doma,
tu se vsak zabavati zna.

Jaša Kranjec, 9a

LUNA

Pod isto luno,
istim nebom,
na istih tleh,
zapadne fantov in deklet,
prepletene v poet.
O hladnih nočeh,
o dobrih ljudeh
vseh nedolžnicah brez
in vseh spetanih zaved.
Sonce umre vsako noč,
da luna dobi svojo moč,
nežni žarki mesečine,
padejo v globine.

Ajma H.H.

ZALJUBLJENOST

Hvala ti za vse lepe
dni in skrbne noči
ljubim te za vse večne
dni brez tebe mi
življenja ni saj
ljubezen govori
le najljubše
stvari

Eva Ficko, 9b

Šah igra je za dva, tam v kotu
sama je trdnjava. Vse figure po
šahovnici drviijo, šah mata si želijo.
Bel z londonom začne, črn s
karom se upre. Po rošadah pa
igra se začne, za mat trdnjavo
žrtovati vredno je. Magnus Hikara
je premagal po armagedonu zmagal.
Brez težav mu to uspe, saj
on mojster je Garner Gornimik 9B

ČENICA

O lubenica, prelepa, slastna in predivna. Konec
čakan, da zima mine, da se to čakanje polni.
Ti lubenica, lepa, luskata, si vedno ravno pravišnja.
O lubenica, ti si dar narave, tvoj slasten okus,
tvoje prelepe barve. O lubenica, ti si vedno
dobrodolna pri nas - samo počakaj na
svoj čas.

Marko Kerinar
9.A

Zbrali in uredili:
Sabina Oletič
Maja Balažič
Marko Wolf

Avtorji skupinskega likovnega dela:
Lana Bedernjak, Tajda Bitenc, Maddy Gibičar Marič,
Lim Gerič, Etian Kuzma / 8.razred

Oblikovanje:
Matjaž Geder (naslovnica)
Marko Wolf

Izdala in založila:
Osnovna šola II Murska Sobota

Naklada:
70 izvodov

COBISS ID:
63810305

